

Николай Лилиев

Пред очите ни гаснат
сияния...

ПРЕД очите ни гаснат сияния
и в нощта на безсънни мъгли
връхлетяват ни тъмни страдания
и раняват ни люти стрели.

Ний блуждаем далечни, изгубени
в безсърдечния кръг на скръбта,
и напразно в живота сме влюбени,
и напразно зовем към света.

Сред безумните слънчеви блясъци
две безшумно погасли звезди,
нам са чужди безплодните крясъци
на безплодната жажда: бъди!

Отбелязани с кобно безсилие,
ний блуждаем далечни, без път,
и душите ни, сребърни лилии,
запокитени в мрака трептят.

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7778>]